

Ensimmäinen ilta vierähti todella nopeasti silmät pyöreinä ilmapiiiristä, mikä vei kyllä mukanaan. Aivan uskomaton fiilis! Arjan kanssa päätimme vielä lähteä turvonneilla nilkoilla kohti keskustan yötä; ummikkoina Kööpenhaminan yössä jottenkin sattumalta päädyimme seksikadulle mennessä. Ei tämä tyttö kamalasti unihiekkaa tarvinnut kompiessämme takaisin hotelliin, saati sitten unilaujuja. Parikymmentä senttiä liian lyhyt lisävuode oli ihmeen hyvä paikka nukkua.

Torstai 9.5.2002

Pääohjelma alkaa.....

Aamulla kaikki pirteinä uuden päivän koitoksiin. Ensin aamupalalle. Ihmetystä herätti suuresti, että eikö Tanskassa käytetä ollenkaan vihanneksia? Loppuviikosta osasimme jo röyhkeästi ottaa brijuustolautaselta koristeet sämpylöidemme väliin. Aamiaisen jälkeen päätimme lähteä testaamaan hotellin uima-allasta, ja kuinka hyvää se tekikään edellisenä iltana turvonneille nilkoille.

Seuraavaksi olikin vuorossa *Europatrefen alkukokous* muutamien maiden kanssa (Englanti, Irlanti, Suomi, Tanska ja Hollanti). Liisa, Arja ja Paul esittivät Tie-topankki- ja unioni-ajatukset, jotka sitten yksimielisesti päätettiin esittää myös virallisessa kokouksessa, samalla päätettiin myös ehdottaa Liisaa seuraavaksi presidentiksi.

Ensin oli lehdistön tiedotustilaisuus, jonka jälkeen alkoi *Europatrefen jäsenmaiden kokous*. Kokous kesti noin 4 h ja oli todella mielenkiintoinen. Istuin hollantilaisen Paulin vaimon Coran vieressä ja tarkkailimme tilannetta. Pääväellä oli hauskaa, kun me kaksi, kuin siskokset, suputimme keskenämme ja seurasimme joidenkin kokousedustajien eleitä ja ilmeitä, kun päänpuristus muuttuikin yhtäkkiä nyökkäykseksi.

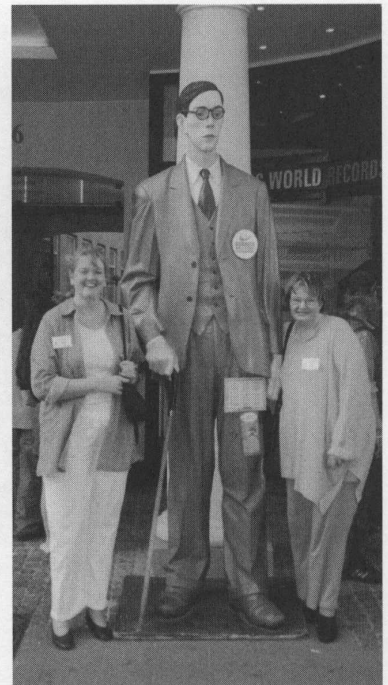
Uuden presidentin äänestys oli jännittävä vaihe, kuten myös Paulin esittämä Euroopan pitkien unionin kaavio ja sen perustaminen. Paulin pyytämä 10 minuuttinen venyikin melkein tunniksi. Riemuvoitto siitä tuli, kun Suomi sai luvan aloit-

taa pilottina asian eteenpäin viemisen, vaikka Liisasta ei tullutkaan vielä presidenttiä, ja vaikka unionin nimestä taistelinkin.

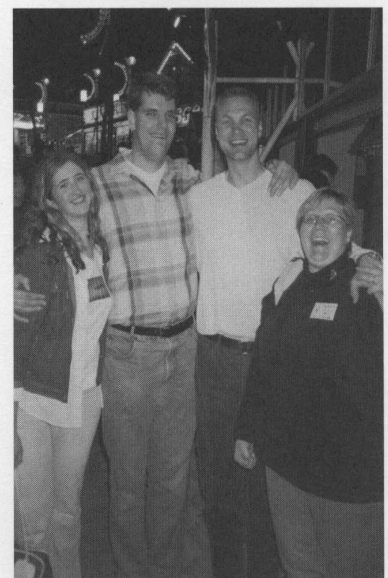
Pikaisen vaatteiden vaihdon jälkeen olikin jo aika lähteä *tervetulojuhlaan Radisson SAS hotelliin*. Parin kymmenen hengen laumassa astelimme kohti keskustaa, kunnes tajusimme, että olimme väärän SAS hotellin luona, ei kun bussia etsimään. Oli siinä naurussa taas kerran pitämistä, kun täytimme hetkessä Tanskalaisen paikallisbussin, osa pääsi ilmaiseksi, koska huumorintajukselta kuljettajalta loppuivat vaihtorahat.

Löydettyämme oikean Radisson SAS Skandinavia hotellin, ja Finlandia - salin pääsimme nauttimaan taas kerran hyvästä musiikista ja seurasta. Paljon uusia kasvoja oli tullut joukkoomme, ja meikäläinen taas silmät pyöreinä menossa mukana. Koska olimme tyystin unohtaneet syömisen päivällä, tai eipä sille aikaa olisi ollutkaan, odotimme malttamattomina tanssien yöbuffetin alkamista. Ja kun tanssin vauhtiin taas päästiin, olipas mukavaa venyttää itsensä täyteen pituuteen Y.M.C.A kappaleen soidessa, meinasi ruokailun aloitus mennä ohi. Illan päättyessä oli taas taksimatkan vuoro, ja nauhua riitti kun me kolme suomalaista ja englantilainen parimetritinen Steven ah-tauduimme pikkuihseen taksiin.

jatkuu seuraavalla sivulla...



1.



2.

1. Kyllä me oikeastaan olemme aika pieniä... Keskellä Robert Wadlow'n (272cm) näköisnukke.

2. Liisakin 182cm jäi pieneksi... ihan totta, seisomme kaikki samalla tasolla!

3. Saksan klubien upean puheenjohtajan Helga Schunkin ja hänen miehensä Klausin seurassa.

4. Arjan yhteistyötä Ranskan Grand de Tailles puheenjohtajan Markin kanssa.

3.



4.

